

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 256

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

53e jaargang
30 september 2010

Inhoud

I *Wetgevingshandelingen*

BESLUITEN

- ★ **Besluit nr. 862/2010/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 over de deelname van de Unie aan een gemeenschappelijk onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor de Oostzee (BONUS) dat door verschillende lidstaten is opgezet ⁽¹⁾** 1

II *Niet-wetgevingshandelingen*

VERORDENINGEN

- ★ **Verordening (EU) nr. 863/2010 van de Commissie van 29 september 2010 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 967/2006 wat betreft de termijnen voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en voor de op deze suiker toe te passen heffing** 15

Verordening (EU) nr. 864/2010 van de Commissie van 29 september 2010 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 17

Verordening (EU) nr. 865/2010 van de Commissie van 29 september 2010 tot vaststelling van de minimumverkoopprijs voor boter voor de zevende bijzondere inschrijving in het kader van de bij Verordening (EU) nr. 446/2010 geopende openbare inschrijving 19

Prijs: 3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

BESLUITEN

2010/579/EU:

- ★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 27 september 2010 waarbij de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg worden gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 5 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 20

2010/580/EU:

- ★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 27 september 2010 waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 22

2010/581/EU:

- ★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 27 september 2010 waarbij de Republiek Polen wordt gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en artikel 168 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 24

2010/582/EU:

- ★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 27 september 2010 waarbij de Franse Republiek en de Italiaanse Republiek worden gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 5 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 26

2010/583/EU:

- ★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 27 september 2010 waarbij Roemenië wordt gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 27

2010/584/EU:

- ★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 27 september 2010 waarbij de Republiek Letland wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 287 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 29

I

(Wetgevingshandelingen)

BESLUITEN

BESLUIT Nr. 862/2010/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 22 september 2010

over de deelname van de Unie aan een gemeenschappelijk onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor de Oostzee (BONUS) dat door verschillende lidstaten is opgezet

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 185 en artikel 188, tweede lid,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Besluit nr. 1982/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 betreffende het zevende kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2007-2013) ⁽³⁾ („het zevende kaderprogramma”) voorziet in de deelneming van de Gemeenschap aan door meerdere lidstaten opgezette onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's, met inbegrip van de deelneming aan de voor de uitvoering van die programma's tot stand gebrachte structuren, in de zin van artikel 169 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap („het EG-Verdrag”).

⁽¹⁾ Advies van 29 april 2010 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 16 juni 2010 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en Besluit van de Raad van 12 juli 2010.

⁽³⁾ PB L 412 van 30.12.2006, blz. 1.

(2) Volgens Beschikking nr. 2006/971/EG van de Raad van 19 december 2006 betreffende het specifieke programma Samenwerking tot uitvoering van het zevende kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2007-2013) ⁽⁴⁾, waarbij een themaoverschrijdende benadering wordt gestimuleerd van onderzoeksthema's die verband houden met een of meer thema's van het zevende kaderprogramma, is een initiatief krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag met betrekking tot gemeenschappelijk Oostzeeonderzoek aangegevoerd als een van de gebieden die geschikt zijn voor deelneming van de Gemeenschap aan gezamenlijk uitgevoerde nationale onderzoeksprogramma's.

(3) Het ecosysteem van de Oostzee, een half door land ingesloten Europese binnenzee, is een van de grootste brakke waterlichamen ter wereld en heeft zwaar te lijden gehad door vele natuurlijke en door de menselijke activiteit veroorzaakte factoren, zoals verontreiniging met gedumpte chemische wapens, bijvoorbeeld uit de Tweede Wereldoorlog daterende oorlogsgassen, en zware metalen verbindingen, organische stoffen, radioactieve stoffen en gelekte stookolie en aardolie. De ontwikkeling van de landbouw in het afwateringsgebied van de Oostzee heeft eveneens de overmatige toevoer van meststoffen en organische stoffen met eutrofiëring en de introductie van niet-endemische vreemde organismen in het milieu tot gevolg gehad. De niet-duurzame exploitatie van de visbestanden en de klimaatverandering veroorzaken het verlies van de oorspronkelijke biodiversiteit. Die factoren, alsmede de aanhoudende menselijke activiteiten, waaronder infrastructuurprojecten direct aan en in de onmiddellijke nabijheid van de kust en in het afwateringsgebied van de Oostzee, en ecologisch niet-duurzaam toerisme, leiden tot de achteruitgang van het natuurlijk milieu. Al deze factoren betekenen een ernstige vermindering van het vermogen van de Oostzee om duurzaam te voorzien in goederen en diensten waarvan de mens om sociale, culturele en economische redenen direct en indirect afhankelijk is.

⁽⁴⁾ PB L 400 van 30.12.2006, blz. 86.

- (4) De Europese Raad van 14 december 2007 benadrukte zijn bezorgdheid over de toestand van het milieu in de Oostzee, hetgeen tot uiting komt in de mededeling van de Commissie van 10 juni 2009 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's inzake de strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied. Bovendien heeft de Raad de Commissie verzocht een voorstel in te dienen voor een initiatief voor het Oostzeegebied krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag.
- (5) De wetenschap moet bijdragen tot het formuleren van een antwoord op dergelijke uitdagingen en tot het vinden van oplossingen voor de urgente milieuproblemen in de Oostzee. De situatie is echter zo ernstig dat het onderzoek in het Oostzeegebied zowel kwalitatief als kwantitatief moet worden opgevoerd door de vaststelling en tenuitvoerlegging van een volledig geïntegreerde benadering aan de hand waarvan de relevante onderzoeksprogramma's van alle Oostzeelanden op elkaar afgestemd kunnen worden en doelgerichter gemaakt kunnen worden, teneinde de complexe en dringende problemen op een gecoördineerde, efficiënte en doeltreffende wijze aan te pakken.
- (6) Op dit moment is een aantal onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's en activiteiten die op nationaal niveau door de individuele lidstaten worden uitgevoerd ter ondersteuning van onderzoek en ontwikkeling in het Oostzeegebied onvoldoende gecoördineerd op uniaalniveau om de kritische massa te halen die nodig is voor onderzoek en ontwikkeling op strategische gebieden.
- (7) Bovendien zijn de bestaande sectorspecifieke onderzoeksstructuren, die metertijd geëvolueerd zijn op basis van de diverse nationale beleidswijzigingen, diep verankerd in nationale governance-systemen en staan ze de ontwikkeling en financiering in de weg van multidisciplinair, interdisciplinair en transdisciplinair milieuonderzoek dat nodig is om een antwoord te kunnen bieden op de uitdagingen van de Oostzee.
- (8) Hoewel landen binnen en buiten het Oostzeegebied al geruime tijd samenwerken op het gebied van Oostzeeonderzoek, zijn er nooit voldoende financiële middelen beschikbaar geweest voor de optimale benutting van het onderzoekspotentieel als gevolg van de verschillen in de economische situatie en de mate van ontwikkeling van die landen en de sterk uiteenlopende nationale agenda's, thema's en prioriteiten voor onderzoek.
- (9) In haar werkprogramma voor 2007-2008 van 11 juni 2007 betreffende de invoering van het specifieke programma Samenwerking, stelde de Commissie financiële middelen ter beschikking aan BONUS EOR-NET en EOR-NET PLUS op het gebied van milieuonderzoek in de Oostzee, met de bedoeling de samenwerking tussen de financieringsinstanties voor milieuonderzoek in het Oostzeegebied te versterken en de overgang naar een gezamenlijk programma voor onderzoek en ontwikkeling in de Oostzee dat wordt uitgevoerd op grond van artikel 169 van het EG-verdrag te vergemakkelijken.
- (10) In het algemeen hebben BONUS EOR-NET en EOR-NET PLUS goed gefunctioneerd en het is derhalve van belang te zorgen voor de continuïteit van de onderzoeksinspanningen teneinde de urgente milieuproblemen te kunnen aanpakken.
- (11) In overeenstemming met de benadering van het zevende kaderprogramma en zoals erkend in de raadgevingen van de belanghebbenden die werden gehouden in het kader van BONUS EOR-NET heeft het Oostzeegebied behoefte aan beleidsgerichte onderzoeksprogramma's.
- (12) Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden („de deelnemende staten”) zijn overeengekomen samen het gemeenschappelijk onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor de Oostzee BONUS („BONUS”) op te zetten. BONUS heeft tot doel wetenschappelijke ontwikkeling en innovatie te bevorderen door de vaststelling van het noodzakelijke juridische en organisatorische kader voor transnationale samenwerking tussen de Oostzeestaten op het gebied van milieuonderzoek in het Oostzeegebied.
- (13) Hoewel BONUS sterk is toegespitst op milieuonderzoek, heeft het initiatief ook raakvlakken met een aantal verwante uniale onderzoeksprogramma's die betrekking hebben op een hele reeks menselijke activiteiten die een gecumuleerd effect hebben op de ecosystemen, zoals visserij, aquacultuur, landbouw, infrastructuur (ook op energiegebied), vervoer, opleiding en mobiliteit van onderzoekers en sociaaleconomische problemen. BONUS is niet zonder belang voor een aantal uniale beleidsdomeinen en richtlijnen, met inbegrip van de strategie van de Unie voor het Oostzeegebied; het gemeenschappelijk visserijbeleid; het gemeenschappelijk landbouwbeleid; Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ⁽¹⁾; Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie) ⁽²⁾, evenals internationale verbintenissen van de Unie, zoals het actieplan voor de Oostzee van HELCOM. Vele andere uniale beleidsdomeinen zullen bijgevolg ook voordeel halen uit BONUS.

⁽¹⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

- (14) Teneinde het effect van het BONUS te versterken, hebben de deelnemende staten ingestemd met de deelneming van de Unie.
- (15) BONUS dient een strategische fase te omvatten, die gevolgd wordt door een uitvoeringsfase, zodat de belanghebbenden uitgebreid kunnen worden geraadpleegd over een strategische agenda voor onderzoek die ook kan inspelen op opkomende onderzoeksbehoeften. Tijdens de strategische fase moeten ook bijkomende, sectorgerichte financieringsinstanties bij BONUS betrokken worden om de integratie van het onderzoek naar sectoroverschrijdende behoeften van eindgebruikers te bevorderen en ervoor te zorgen dat de onderzoeksresultaten daadwerkelijk worden gebruikt en opgenomen in de beleidsmaatregelen en de regelingen inzake het beheer van hulpbronnen in een brede waaier van economische sectoren.
- (16) Aan het einde van de strategische fase dient de Commissie te verifiëren dat de strategische agenda voor onderzoek, de raadplegingsplatforms voor belanghebbenden en de uitvoeringsbepalingen uitgewerkt zijn zodat BONUS ten uitvoer kan worden gelegd. De Commissie kan in voorkomend geval aanbevelingen ter verbetering van de strategische agenda voor onderzoek doen. De overgang naar de uitvoeringsfase dient naadloos en zonder vertraging te verlopen.
- (17) De deelnemende staten hebben een bijdrage van 50 miljoen EUR voor BONUS toegezegd. Bijdragen in natura in de vorm van toegang tot en gebruik van infrastructuren („infrastructuurbijdrage in natura”) dienen te worden toegestaan, op voorwaarde dat zij geen significant deel uitmaken van de volledige bijdrage. De waarde en het nut van dergelijke bijdragen voor de BONUS-projecten dient te worden geëvalueerd.
- (18) De bijdrage van de Unie voor BONUS dient het bedrag van 50 miljoen euro niet te overschrijden voor de gehele duur ervan en stemt binnen die grens overeen met de bijdrage van de deelnemende staten om ervoor te zorgen dat zij meer baat hebben bij een gezamenlijke uitvoering van BONUS. Het grootste deel van de financiële bijdrage van de Unie dient te worden toegewezen aan de uitvoeringsfase. Voor elke fase dient een plafond te worden vastgesteld. Het plafond voor de uitvoeringsfase dient te worden verhoogd met het bedrag dat nog is overgebleven na de tenuitvoerlegging van de strategische fase.
- (19) De gezamenlijke tenuitvoerlegging van BONUS vereist een specifieke uitvoeringsstructuur, zoals bepaald bij Beschikking 2006/971/EG. De deelnemende staten hebben overeenstemming bereikt over een dergelijke specifieke uitvoeringsstructuur voor de tenuitvoerlegging van BONUS en hebben daartoe het Baltic Organisations' Network for Funding Science („het BONUS-EESV”) opgericht.
- Het BONUS-EESV dient de ontvanger van de financiële bijdrage van de Unie te zijn. De deelnemende staten worden erop attent gemaakt dat het beginsel van een echte gemeenschappelijk pot van belang is, maar elke deelnemende staat beslist, conform de financieringsregels en -procedures van BONUS, of hij zijn eigen bijdrage beheert dan wel of zijn bijdrage door het BONUS-EESV wordt beheerd. Het BONUS-EESV dient er ook voor te zorgen dat de uitvoering van BONUS beantwoordt aan het beginsel van gezond financieel beheer.
- (20) De financiële bijdrage van de Unie dient afhankelijk te zijn van de formele toezegging van middelen door de bevoegde autoriteiten van de deelnemende lidstaten en de effectieve betaling van hun financiële bijdragen.
- (21) De betaling van de bijdrage van de Unie voor de strategische fase dient afhankelijk te zijn van de sluiting van een subsidieovereenkomst tussen de Commissie, namens de Unie, en het BONUS-EESV die in overeenstemming dient te zijn met Verordening (EG) nr. 1906/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 tot vaststelling van de regels voor de deelname van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten aan acties in het raam van het zevende kaderprogramma, en voor de verspreiding van onderzoeksresultaten (2007-2013) ⁽¹⁾, teneinde het beheer ervan te vergemakkelijken en te vereenvoudigen.
- (22) De betaling van de bijdrage van de Unie voor de uitvoeringsfase dient afhankelijk te zijn van de sluiting van een uitvoeringsovereenkomst houdende de uitvoeringsbepalingen voor het gebruik van de financiële bijdrage van de Unie tussen de Commissie, namens de Unie, en het BONUS-EESV. Dit deel van de financiële bijdrage van de Unie dient onder indirect gecentraliseerd beheer te worden geplaatst overeenkomstig artikel 54, lid 2, onder c, en artikel 56 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾ („Financieel Reglement”) alsmede artikel 35, artikel 38, lid 2, en artikel 41 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie van 23 december 2002 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschap ⁽³⁾.
- (23) Eventuele interesten op de bijdragen die aan het BONUS-EESV zijn betaald, dienen beschouwd te worden als inkomsten van het BONUS-EESV en moeten voor de uitvoering van BONUS bestemd worden.

⁽¹⁾ PB L 391 van 30.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 357 van 31.12.2002, blz. 1.

- (24) Om haar financiële belangen te beschermen, moet de Unie het recht hebben haar financiële bijdrage te verlagen, deze niet toe te kennen of stop te zetten wanneer BONUS inadequaats, gedeeltelijk of te laat wordt uitgevoerd of de deelnemende staten niet, gedeeltelijk of te laat bijdragen aan de financiering van BONUS, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgelegd in een overeenkomst die moet worden gesloten tussen de Unie en het BONUS-EESV.
- (25) Met het oog op de efficiënte tenuitvoerlegging van BONUS tijdens de uitvoeringsfase dient financiële ondersteuning te worden verleend aan deelnemers van BONUS-projecten die op basis van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen op centraal niveau zijn geselecteerd onder de verantwoordelijkheid van het BONUS-EESV. Het verlenen en uitbetalen van dergelijke financiële steun aan deelnemers aan BONUS moet transparant, niet-bureaucratisch en conform de gemeenschappelijke regels overeenkomstig het zevende kaderprogramma zijn.
- (26) Hoewel het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek een dienst van de Commissie is, beschikken de instituten ervan over onderzoekscapaciteiten die relevant zijn voor BONUS en tot de tenuitvoerlegging van het programma kunnen bijdragen. Daarom moet de rol van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek worden gedefinieerd wat betreft zijn subsidiabiliteit.
- (27) Om een gelijke behandeling te garanderen, moet de evaluatie van voorstellen steunen op dezelfde beginselen die van toepassing zijn op voorstellen welke worden ingediend uit hoofde van het zevende kaderprogramma. Daarom dienen voorstellen onder de verantwoordelijkheid van BONUS-EESV centraal geëvalueerd te worden door onafhankelijke deskundigen, met een goede kennis van de lokale omstandigheden, op basis van transparante en gemeenschappelijke criteria, en de financiering dient te worden toegekend conform een centraal goedgekeurde rangschikking. De rangschikking en de volgorde naar prioriteit dienen te worden goedgekeurd door het BONUS-EESV, dat de resultaten van de onafhankelijke evaluatie, die bindend moeten zijn, strikt volgt.
- (28) Alle lidstaten en alle met het zevende kaderprogramma geassocieerde landen moeten de mogelijkheid hebben deel te nemen aan BONUS.
- (29) Overeenkomstig de doelstellingen van het zevende kaderprogramma moet de deelneming aan BONUS voor alle andere landen, met name de landen die aan de Oostzee liggen of het afwateringsgebied ervan vormen, mogelijk zijn op voorwaarde dat in deze deelneming is voorzien door de van toepassing zijnde internationale overeenkomst en dat zowel de Commissie als de deelnemende staten hiermee instemmen. Overeenkomstig het zevende kaderprogramma dient de Unie het recht te hebben de voorwaarden te bepalen voor haar financiële bijdrage in BONUS wat betreft de deelneming van andere landen, in overeenstemming met de regels en bepalingen van dit besluit.
- (30) Er dienen passende maatregelen te worden genomen om fraude en onregelmatigheden te voorkomen en de nodige stappen moeten worden genomen om verloren gegane middelen, ten onrechte betaalde of onjuist gebruikte middelen terug te vorderen, overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾, Verordening (Euratom/EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraude en andere onregelmatigheden⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)⁽³⁾.
- (31) De onderzoeksactiviteiten uit hoofde van BONUS moeten worden uitgevoerd met inachtneming van ethische beginselen, overeenkomstig de algemene beginselen van het zevende kaderprogramma, alsmede de beginselen gendermainstreaming en gendergelijkheid en duurzame ontwikkeling.
- (32) In het licht van een tussentijdse evaluatie die door de Commissie, bijgestaan door onafhankelijke deskundigen met een goede kennis van lokale omstandigheden, wordt verricht, dient de Commissie de kwaliteit en de doelmatigheid te beoordelen van de tenuitvoerlegging van BONUS en de vorderingen die zijn gemaakt op weg naar de doelstellingen, en dient zij tevens een eindevaluatie uit te voeren.
- (33) De deelnemers aan BONUS dienen hun resultaten mee te delen en breed te verspreiden, met name naar andere soortgelijke regionale mariene onderzoeksprojecten, en de informatie openbaar te maken.
- (34) De geslaagde uitvoering van de projecten die in het kader van BONUS EOR-NET en EOR-NET PLUS reeds zijn voltooid, heeft de rampzalige toestand van de Oostzee aan het licht gebracht. De onderzoeksactiviteiten betreffende de toestand van het milieu in de Oostzee dienen derhalve te worden voortgezet,

(1) PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1.

(2) PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

(3) PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

HEBLEN HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Financiële bijdrage van de Unie

1. De financiële bijdrage van de Unie aan het gemeenschappelijk onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor de Oostzee BONUS („BONUS”) dat gezamenlijk is opgezet door Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden („de deelnemende staten”) wordt onder de in dit besluit vastgestelde voorwaarden verleend.

2. De Unie verleent een financiële bijdrage van ten hoogste 50 miljoen EUR voor de volledige looptijd van BONUS, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1906/2006 in de strategische fase en overeenkomstig artikel 54, lid 2, onder c, van het Financieel Reglement in de uitvoeringsfase. De financiële bijdrage van de Unie dient onder het vastgestelde plafond te blijven en overeen te stemmen met de bijdrage van de deelnemende staten.

3. De financiële bijdrage van de Unie wordt gezamenlijk betaald uit de begrotingsmiddelen die zijn toegewezen aan alle relevante thema's van het specifieke programma „Samenwerking”.

Artikel 2

Tenuitvoerlegging van BONUS

1. BONUS wordt ten uitvoer gelegd door het Baltic Organisations' Network for Funding Science („BONUS-EESV”).

2. BONUS wordt overeenkomstig bijlage I ten uitvoer gelegd in twee fasen: een strategische fase gevolgd door een uitvoeringsfase.

3. De strategische fase van BONUS duurt maximaal 18 maanden. Zij vormt de voorbereiding van de uitvoeringsfase. Tijdens de strategische fase voert het BONUS-EESV de volgende taken uit:

- a) de voorbereiding van de strategische agenda voor onderzoek, waarbij de wetenschappelijke inhoud van BONUS wordt bepaald, met bijzondere aandacht voor uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, overeenkomstig de doelstellingen van het zevende kaderprogramma;
- b) de instelling van de platforms voor de raadpleging van de belanghebbenden, met als doel de betrokkenheid van de belanghebbenden uit alle betrokken sectoren te versterken en te institutionaliseren;
- c) de opstelling van de uitvoeringsbepalingen, met inbegrip van juridische en financiële voorschriften en procedures, bepalingen met betrekking tot de intellectuele-eigendomsrechten die voortvloeien uit de in het kader van BONUS uitgevoerde activiteiten, personele middelen en communicatie.

4. De uitvoeringsfase duurt minstens vijf jaar. Tijdens de uitvoeringsfase worden de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen gepubliceerd met het oog op de financiering van projecten die bijdragen tot de doelstellingen van BONUS. Die uitnodigingen tot het indienen van voorstellen dienen gericht te zijn op transnationale projecten met meerdere partners, waarin een adequate deelname van het midden- en klein bedrijf wordt aangemoedigd, onder meer op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling, opleiding en informatieverspreiding. De projecten worden geselecteerd overeenkomstig de beginselen van gelijke behandeling, transparantie, onafhankelijke evaluatie, medefinanciering, winstverbod, verbod op terugwerkende kracht, niet-cumulering met financiële middelen uit andere uniale bronnen. Het verlenen en uitbetalen van de financiering aan deelnemers aan BONUS voldoet aan de gemeenschappelijke regels overeenkomstig het zevende kaderprogramma.

Artikel 3

Voorwaarden voor de financiële bijdrage van de Unie

1. De financiële bijdrage van de Unie voor de strategische fase bedraagt ten hoogste 1,25 miljoen EUR en stemt binnen die grens overeen met de bijdrage van de deelnemende staten. De toezegging van de Unie om bij te dragen aan de strategische fase is afhankelijk van een gelijkwaardige toezegging van de deelnemende staten.

2. De financiële bijdrage van de Unie voor de uitvoeringsfase bedraagt ten hoogste 48,75 miljoen EUR en stemt binnen die grens overeen met de bijdrage van de deelnemende staten. Dat plafond kan worden verhoogd met het bedrag dat nog overblijft na de tenuitvoerlegging van de strategische fase. Tijdens de uitvoeringsfase mag de verlening van infrastructuurbijdragen in natura tot 25 % van de bijdrage van de deelnemende staten uitmaken.

3. De financiële bijdrage van de Unie voor de uitvoeringsfase wordt verleend op de volgende voorwaarden:

- a) de opstelling door de deelnemende staten van de strategische agenda voor onderzoek, de raadplegingsplatforms voor belanghebbenden en de uitvoeringsbepalingen als bedoeld in artikel 2, lid 3, alsmede de vorderingen die zijn gemaakt ten opzichte van de realisatie van de doelstellingen en de te leveren prestaties die zijn vastgesteld in bijlage I, deel 2. De Commissie kan in voorkomend geval aanbevelingen ter verbetering van de strategische agenda voor onderzoek doen;
- b) het BONUS-EESV toont aan dat het in staat is om BONUS ten uitvoer te leggen, met inbegrip van het ontvangen, toewijzen en opvolgen van de financiële bijdrage van de Unie onder indirect gecentraliseerd beheer overeenkomstig artikel 54, lid 2, onder c, en artikel 56 van het „Financieel Reglement” alsmede artikel 35, artikel 38, lid 2, en artikel 41 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 en in overeenstemming met het beginsel van goed financieel beheer;

- c) voor BONUS wordt een passend en efficiënt governancemodel opgezet en in stand gehouden overeenkomstig bijlage II;
- d) de in bijlage I beschreven activiteiten met betrekking tot de uitvoeringsfase van BONUS worden door het BONUS-EESV efficiënt uitgevoerd, hetgeen inhoudt dat uitnodigingen tot het indienen van voorstellen voor de toekenning van subsidies moeten worden gelanceerd;
- e) een toezegging van elke deelnemende staat om zijn deel van de financiering van BONUS bij te dragen, en de daadwerkelijke betaling van hun financiële bijdrage, met name de financiering van deelnemers aan de BONUS-projecten die na uitnodigingen tot het indienen van voorstellen zijn geselecteerd;
- f) de staatssteunregels van de Unie, en met name de regels die zijn opgenomen in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie⁽¹⁾, worden in acht genomen;
- g) een hoog niveau van wetenschappelijke excellentie en de naleving van ethische beginselen overeenkomstig de algemene beginselen van het „zevende kaderprogramma” alsmede de inachtneming van de beginselen gendermainstreaming en gendergelijkheid en duurzame ontwikkeling.

Artikel 4

Deelname van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek

1. Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek komt in aanmerking voor financiering uit de begroting van BONUS onder dezelfde voorwaarden als die welke van toepassing zijn op entiteiten uit de deelnemende staten die voor financiering in aanmerking komen.

2. De eigen middelen van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek, die niet afkomstig zijn van de begroting van BONUS, worden niet beschouwd als een deel van de financiële bijdrage van de Unie in de zin van artikel 1.

Artikel 5

Overeenkomsten tussen de Unie en het BONUS-EESV

1. De gedetailleerde regelingen voor het beheer en de controle van de financiële middelen en de bescherming van de financiële belangen van de Unie tijdens de strategische fase worden vastgelegd in een subsidie-overeenkomst die wordt gesloten tussen de Commissie, namens de Unie, en het BONUS-EESV overeenkomstig de in dit besluit en in Verordening (EG) nr. 1906/2006 vastgestelde voorschriften.

2. De gedetailleerde regelingen voor het beheer en de controle van de financiële middelen en de bescherming van de financiële belangen van de Unie tijdens de uitvoeringsfase worden vastgelegd in een uitvoeringsovereenkomst en in jaarlijkse financiële overeenkomsten die worden gesloten tussen de Commissie, namens de Unie, en het BONUS-EESV.

De uitvoeringsovereenkomst moet in het bijzonder het volgende bevatten:

- a) een omschrijving van de gedelegeerde taken;
- b) bepalingen ter bescherming van de financiële middelen van de Unie;
- c) de voorwaarden voor en de gedetailleerde wijze van uitvoering van de taken, waaronder begrepen financieringsvoorschriften en -bovengrenzen die van toepassing zijn op de BONUS-projecten alsmede passende bepalingen ter afbakening van de verantwoordelijkheden en de verrichting van controles;
- d) de regels voor het uitbrengen van verslag aan de Commissie over de uitvoering van de taken;
- e) de voorwaarden inzake de beëindiging van de uitvoering van de taken;
- f) de nadere regels voor het door de Commissie uitgeoefende toezicht;
- g) de voorwaarden inzake het gebruik van een afzonderlijke bankrekening en de behandeling van de voortgebrachte rente;
- h) de bepalingen die de zichtbaarheid van het optreden van de Unie ten opzichte van de andere activiteiten van het BONUS-EESV garanderen;
- i) een verbintenis om zich te onthouden van elke handeling die aanleiding kan geven tot een belangenconflict in de zin van artikel 52, lid 2, van het Financieel Reglement;
- j) de bepalingen aangaande de intellectuele-eigendomsrechten die voortvloeien uit de uitvoering van BONUS als bedoeld in artikel 2;
- k) de criteria die moeten worden gebruikt voor de tussentijdse en de eindevaluatie, met inbegrip van de in artikel 13 bedoelde evaluaties.

3. De Commissie verricht een evaluatie vooraf van het BONUS-EESV om zich te vergewissen van het bestaan en de goede werking van de in artikel 56 van het Financieel Reglement bedoelde procedures en systemen.

⁽¹⁾ PB C 323 van 30.12.2006, blz. 1.

*Artikel 6***Door de bijdragen voortgebrachte interesten**

De interesten op de aan BONUS verleende financiële bijdragen worden beschouwd als inkomsten van het BONUS-EESV en worden aan BONUS toegewezen.

*Artikel 7***Vermindering, niet-toekenning of stopzetting van de financiële bijdrage van de Unie**

Indien BONUS niet of inadequaat, gedeeltelijk of niet tijdig wordt uitgevoerd, kan de Unie haar financiële bijdrage verlagen, niet toekennen of stopzetten waarbij wordt rekening gehouden met de mate waarin BONUS is uitgevoerd.

Indien de deelnemende staten geen of slechts een gedeeltelijke bijdrage verlenen voor de financiering van BONUS of indien zij die te laat verlenen, kan de Unie haar financiële bijdrage verminderen waarbij wordt rekening gehouden met het bedrag aan overheidsmiddelen dat door de deelnemende staten werd toegewezen overeenkomstig de voorwaarden van de in artikel 5, lid 1, bedoelde subsidie-overeenkomst.

*Artikel 8***Bescherming van de financiële belangen van de Unie door de deelnemende staten**

Bij de uitvoering van BONUS nemen de deelnemende staten alle wetgevings-, regelgevings-, administratieve en andere maatregelen die nodig zijn om de financiële belangen van de Unie te beschermen. De deelnemende staten nemen met name de nodige maatregelen om aan de Unie verschuldigde bedragen volledig terug te vorderen overeenkomstig het Financieel Reglement en Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002.

*Artikel 9***Controle door de Commissie en de Rekenkamer**

De Commissie en de Rekenkamer van de Europese Unie kunnen alle nodige controles en inspecties verrichten om een goed beheer van de uniale middelen te waarborgen en de financiële belangen van de Unie te beschermen tegen fraude of onregelmatigheden. Daartoe stellen de deelnemende staten en het BONUS-EESV alle benodigde documenten ter beschikking aan de Commissie en de Rekenkamer.

*Artikel 10***Onderlinge informatieverstrekking**

De Commissie verstrekt alle relevante informatie aan het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer. De deelnemende

staten worden verzocht de Commissie overeenkomstig de algemene rapportageverplichtingen als bepaald in artikel 13 via het BONUS-EESV alle aanvullende informatie te verstrekken die door het Europees Parlement, de Raad of de Rekenkamer over het financiële beheer van het BONUS-EESV wordt gevraagd.

*Artikel 11***Deelname van andere lidstaten en geassocieerde landen**

Elke lidstaat en elk met het zevende kaderprogramma geassocieerd land kan deelnemen aan BONUS overeenkomstig de criteria die zijn vastgesteld in artikel 3, lid 1 en lid 3, onder e) en f). De lidstaten en geassocieerde landen die deelnemen aan BONUS worden in het kader van dit besluit als deelnemende staten beschouwd.

*Artikel 12***Deelname van andere landen**

De deelnemende staten en de Commissie kunnen instemmen met de deelname van andere landen overeenkomstig de criteria die zijn vastgesteld in artikel 3, lid 1, en lid 3, onder e) en f), mits in de toepasselijke internationale overeenkomst in dergelijke deelname is voorzien.

De deelnemende staten en de Commissie bepalen de voorwaarden waaronder de in dergelijke landen gevestigde of verblijvende juridische entiteiten voor financiering uit hoofde van BONUS in aanmerking komen.

*Artikel 13***Jaarverslag en evaluatie**

De Commissie neemt een activiteitenverslag van BONUS op in het jaarverslag van het zevende kaderprogramma dat overeenkomstig artikel 190 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan het Europees Parlement en de Raad wordt voorgelegd.

De Commissie verricht uiterlijk op 31 december 2014 een tussentijdse evaluatie van BONUS. Die evaluatie heeft betrekking op de vorderingen die zijn gemaakt met de doelstellingen zoals uiteengezet in artikel 2 en in bijlage I en bevat ook de aanbevelingen van BONUS over de meest geschikte manier om de verdere integratie en de kwaliteit en efficiëntie van de uitvoering te bevorderen, met inbegrip van de wetenschappelijke, beheers- en financiële integratie en de vraag of de hoogte van de financiële bijdrage van de deelnemende staten passend is in het licht van de potentiële vraag van hun verschillende nationale onderzoeksgemeenschappen. De Commissie deelt de conclusies van haar tussentijdse evaluatie, vergezeld van haar opmerkingen, mee aan het Europees Parlement en de Raad.

Aan het eind van de bijdrage van de Unie aan BONUS, doch uiterlijk op 31 december 2017, verricht de Commissie een eindevaluatie van BONUS. De Commissie deelt de resultaten van de eindevaluatie mee aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 15

Adressaten

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg, 22 september 2010.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

J. BUZEK

Voor de Raad

De voorzitter

O. CHASTEL

BIJLAGE I

DOELSTELLINGEN EN UITVOERING VAN BONUS

1. **Doelstellingen van BONUS**

BONUS zal de onderzoekscapaciteit van het Oostzeegebied vergroten ter ondersteuning van de vaststelling en uitvoering van passende („fit-for-purpose”) regelgeving, beleidsmaatregelen en beheerspraktijken teneinde een afdoend antwoord te bieden op de grote milieu-uitdagingen en de voornaamste maatschappelijke problemen waarmee de regio wordt geconfronteerd en in de komende jaren geconfronteerd zal worden; het programma heeft ook tot doel de versnipperde programmering en aanpak van de milieuonderzoeksactiviteiten in het Oostzeegebied doelmatiger en doeltreffender te maken door de onderzoeksactiviteiten met betrekking tot het ecosysteem van de Oostzee te integreren in een duurzaam, op samenwerking gebaseerd, interdisciplinair, goed geïntegreerd, gericht, multinationaal programma.

BONUS moet ook bijdragen tot het opzetten en structureren van de EOR in het Oostzeegebied.

Om die doelstellingen te realiseren, dient de versnipperde programmering van het milieuonderzoek in het Oostzeegebied doelmatiger en doeltreffender te worden gemaakt, door de onderzoeksactiviteiten te integreren in een duurzaam, op samenwerking gebaseerd, interdisciplinair goed geïntegreerd, gericht, multinationaal programma dat de duurzame ontwikkeling van de regio ondersteunt. Daarom zal in het kader van BONUS werk gemaakt worden van het volgende:

- a) het opstellen van een beleidsgerichte strategische agenda voor onderzoek;
- b) het uitbreiden van de duurzame coördinatie en integratie van grens- en sectoroverschrijdende openbare onderzoeksprogramma's;
- c) het uitbreiden van de onderzoekscapaciteit van de nieuwe Baltische lidstaten van de Unie;
- d) het instellen van passende raadplegingsplatforms voor de belanghebbenden, waarin alle betrokken sectoren vertegenwoordigd worden;
- e) het verzamelen van aanvullende financiële middelen door een betere sectoroverschrijdende samenwerking in het onderzoek betreffende het ecosysteem van de Oostzee;
- f) het vaststellen van adequate uitvoeringsbepalingen op grond waarvan BONUS doeltreffend ten uitvoer kan worden gelegd door een gemeenschappelijke juridische entiteit voor het beheer en door een governance-structuur;
- g) het lanceren van themaoverschrijdende, strategische, gemeenschappelijke uitnodigingen tot het indienen van voorstellen die uitgaan van meerdere partners.

2. **Strategische fase**2.1. *Doelstelling*

In de strategische fase wordt de uitvoeringsfase voorbereid. In deze fase wordt gewerkt aan de strategische uitwerking van BONUS met het oog op een optimale integratie van het onderzoek betreffende het ecosysteem van de Oostzee. Er wordt geijverd voor een grotere betrokkenheid van de belanghebbenden en gebruikersgroepen om te garanderen dat het onderzoek relevant is voor het beleid en beheer en ervoor te zorgen dat de aan onderzoeksthema's toegekende prioriteit gebaseerd is op de beleidsbehoeften; er wordt ook actief getracht de wetenschappers en hun respectieve onderzoeksinstituten alsook de bredere belangengroepen ten volle bij het programma te betrekken.

2.2. *Te leveren prestaties*

Het BONUS-EESV deelt uiterlijk 15 maanden na het begin van de strategische fase de in de volgende alinea's vermelde te leveren prestaties aan de Commissie mee.

Op verzoek van het BONUS-EESV verstrekt de Commissie advies over en helpt zij met de voorbereiding van de te leveren prestaties. Het BONUS-EESV brengt op verzoek van de Commissie verslag uit over de voortgang.

2.2.1. *De strategische agenda voor onderzoek*

De strategische agenda voor onderzoek wordt in overleg opgesteld en overeengekomen door de deelnemende lidstaten, een breed spectrum van belanghebbenden en de Commissie en vormt de basis van een beleidsgericht programma. De agenda dient het blikveld van de onderzoeksactiviteiten te verruimen, zodat niet alleen aandacht wordt besteed aan het mariene ecosysteem, maar ook werk wordt gemaakt van een op het hele afwateringsgebied gerichte benadering die inspeelt op de belangrijkste factoren die op de kwaliteit en de productiviteit van de ecosystemen van het Oostzeegebied inwerken.

Voorts dient in de agenda ook een beschrijving te worden opgenomen van de basis en de stand van zaken van het onderzoek betreffende het ecosysteem van de Oostzee, moet hij een duidelijke strategische visie en een duidelijk strategisch stappenplan bevatten over de manier waarop de vastgestelde doelstellingen zullen worden verwezenlijkt, en moeten er indicatieve beleidsgerichte thema's voor uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, de begrotingen ervan, het tijdschema voor de publicatie van de uitnodigingen en de verwachte looptijd van projecten worden vastgesteld. Daarnaast moet de agenda voorzien in maatregelen die inspelen op opkomende onderzoeksbehoefte en de integratie van de onderzoeksactiviteiten betreffende de volledige Oostzee bevorderen. Hij moet ook een gemeenschappelijk stappenplan omvatten voor het gedeelde gebruik van en de mogelijke planning van toekomstige investeringen in regionale infrastructuurcapaciteit.

2.2.2. De platforms voor de raadpleging van de belanghebbenden

Op basis van een uitgebreide analyse van de bij BONUS betrokken belanghebbenden op lokaal, nationaal, regionaal en Europees niveau worden voor de belanghebbenden raadplegingsplatforms en -mechanismen opgezet met de bedoeling de betrokkenheid van de belanghebbenden uit alle betrokken sectoren te versterken en te institutionaliseren, teneinde kritieke lacunes vast te stellen, de prioriteit van de onderzoeksthema's te bepalen en de toepassing van verkregen onderzoeksresultaten te stimuleren. Daarbij wordt een beroep gedaan op wetenschappers, ook van andere betrokken niet-mariene natuurwetenschappen en sociale en economische wetenschappen, om ervoor te zorgen dat verschillende disciplines meewerken aan de vaststelling van de strategische agenda voor onderzoek en de bijbehorende visie en onderzoeksprioriteiten.

Ter ondersteuning van BONUS dient een permanent forum voor sectoraal onderzoek te worden ingesteld (samengesteld uit vertegenwoordigers van ministeries en andere instanties die betrokken zijn bij onderzoek naar en de governance van het ecosysteem van de Oostzee) dat tot taak zal hebben de planning en de resultaten van BONUS alsook opkomende onderzoeksbehoefte vanuit het standpunt van de besluitvorming te bespreken. Het forum dient de integratie van de onderzoeksactiviteiten betreffende de volledige Oostzee, met inbegrip van het gemeenschappelijke gebruik en de gezamenlijke planning van de infrastructuurcapaciteit, te vergemakkelijken en te bevorderen en moet helpen onderzoeksbehoefte onder de aandacht te brengen; het moet er ook voor zorgen dat onderzoeksresultaten daadwerkelijk benut worden en de integratie van de financiering van onderzoek vergemakkelijken.

2.2.3. Uitvoeringsbepalingen

De uitvoeringsbepalingen betreffen alle elementen die nodig zijn om de succesvolle uitvoering van de strategische agenda voor onderzoek te garanderen. Waar passend worden de bepalingen van het zevende kaderprogramma gevolgd. De uitvoeringsbepalingen hebben betrekking op onder meer:

- a) het nemen van maatregelen voor indirect gecentraliseerd beheer (opstellen van ontwerpdocumenten, vaststellen van procedures, aanwerven en opleiden van werknemers), overeenkomstig het Financieel Reglement;
- b) het verkrijgen van een formele toezegging van de deelnemende lidstaten voor een bedrag van ten minste 48,75 miljoen EUR, waarvan infrastructuurbijdragen in natura ten hoogste 25 % mogen uitmaken;
- c) het opstellen van een realistische en op feitelijke gegevens gebaseerde raming van de waarde van infrastructuurbijdragen in natura van deelnemende staten;
- d) het samenstellen en publiceren en indien nodig bijwerken van een exhaustieve lijst van alle infrastructuur, met inbegrip van de contactgegevens van de eigenaars, exploitanten of andere verantwoordelijke instanties;
- e) toezicht op de vaststelling van gemeenschappelijke, overeengekomen uitvoeringsbepalingen voor de subsidie-overeenkomsten die op centraal niveau door het BONUS-EESV moeten worden gesloten met de begunstigen van BONUS, met inbegrip van gemeenschappelijke, overeengekomen deelnemingsregels, een modelsubsidieovereenkomst, richtsnoeren voor indieners van projectvoorstellen, deelnemers en onafhankelijke beoordelaars alsook voorschriften voor de controle van de begunstigen, inclusief de mogelijkheid voor de Commissie en de Rekenkamer om dergelijke controles uit te voeren;
- f) het uitwerken van een geschikte governancestructuur voor het beheer van BONUS in alle fasen van het project;
- g) het waarborgen van de verstrekking van adequate financiering voor het versterken van het BONUS-EESV op het gebied van personele middelen en multidisciplinaire deskundigheid, zodat het EESV de strategische elementen en een efficiënte uitvoering van BONUS kan ondersteunen;
- h) het uitwerken van een structuur voor de financiering van BONUS-projecten;
- i) het uitstippelen van een communicatie- en verspreidingsstrategie om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de resultaten en gegevens overeenstemmen met de normen van het Europees Marien Observatie- en Datanetwerk.

Met betrekking tot de infrastructuurbijdragen in natura dienen er in de strategische fase een specifieke benadering en regels te worden vastgesteld, waarbij de deelnemende staten zich ertoe verbinden de begunstigen van BONUS kosteloos toegang te verlenen tot en gebruik te laten maken van hun infrastructuur (in het bijzonder onderzoeks-schepen). Kosten voor het gebruik van dergelijke infrastructuur zijn geen subsidiabele projectkosten. Het BONUS-EESV dient hieromtrent overeenkomsten te sluiten met de deelnemende staten of de eigenaars van de infrastructuur; die overeenkomsten:

- a) bevatten een omschrijving van de methodologie die moet worden toegepast om de waarde van infrastructuurbijdragen in natura te bepalen;
- b) waarborgen dat het BONUS-EESV, de Commissie en de Rekenkamer de toegang tot en het gebruik van de infrastructuur alsook de daaruit voortvloeiende kosten kunnen controleren;
- c) bepalen dat de overeenkomstsluitende partijen jaarlijks verslag moeten uitbrengen over de kosten die zijn gemaakt bij het bieden van toegang tot of gebruikmaking van de infrastructuur door de begunstigen van BONUS.

2.2.4. Uniale financiering van de strategische fase

In aanmerking komende kosten worden ten hoogste voor 50 % terugbetaald; in aanmerking komende kosten zijn door het BONUS-EESV gemaakte kosten die in zijn boekhouding zijn opgenomen en die noodzakelijk waren voor de verwezenlijking van de in punt 1 vastgestelde doelstelling. Gemaakte kosten kunnen vanaf 1 januari 2010 in aanmerking komen voor terugbetaling en worden nader omschreven in de subsidieovereenkomst voor de strategische fase.

3. Uitvoeringsfase

De Commissie en het BONUS-EESV sluiten de uitvoeringsovereenkomst indien de in artikel 3, lid 3, onder a), bedoelde voorwaarden zijn vervuld en de controle vooraf van het BONUS-EESV positief was.

3.1. Doelstellingen

In de uitvoeringsfase worden gemeenschappelijke uitnodigingen tot het indienen van voorstellen gelanceerd en ten uitvoer gelegd met het oog op de financiering van strategische BONUS-projecten die bijdragen tot de doelstellingen van het programma. De thema's dienen te zijn genomen uit de strategische agenda voor onderzoek van BONUS, zoveel mogelijk in overeenstemming te zijn met het vastgestelde stappenplan en betrekking te hebben op onderzoek, technologische ontwikkeling, opleiding en/of verspreidingsactiviteiten.

3.2. Uitvoering van BONUS-projecten

BONUS-projecten worden uitgevoerd middels grensoverschrijdende projecten waaraan meerdere partners deelnemen; bij een project dienen ten minste drie onafhankelijke voor financiering in aanmerking komende juridische entiteiten uit drie verschillende lidstaten of geassocieerde landen betrokken te zijn, waarvan er minstens twee uit deelnemende staten zijn.

Juridische entiteiten uit de lidstaten en de geassocieerde landen kunnen financiering op grond van BONUS ontvangen. Een consortium dat een voorstel voor een BONUS-project indient, mag deelnemers uit een derde land omvatten op voorwaarde dat het daadwerkelijk kan garanderen dat het over de nodige middelen beschikt om de kosten van hun deelneming volledig te betalen.

De wetenschappelijke thema's dienen in alle uitnodigingen tot het indienen van voorstellen duidelijk te zijn vermeld. Die thema's worden in overleg met de Commissie vastgesteld door het BONUS-EESV. Bij de vaststelling van de thema's dient rekening te worden gehouden met opkomende behoeften alsook met de resultaten van eerder uitgevoerde projecten en van de brede raadplegingen van belanghebbenden die in de strategische fase en later in BONUS werden gehouden.

Het BONUS-EESV geeft een zo ruim mogelijke bekendheid aan de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen door publicatie in specifieke informatiemedia, met name de internetsites over het zevende kaderprogramma, en richt zich tot alle betrokken belanghebbenden via de vakpers en brochures. De termijn voor het indienen van voorstellen moet minstens drie maanden bedragen. Projectvoorstellen moeten door gegadigden op centraal niveau worden ingediend bij het BONUS-EESV, in antwoord op de gelanceerde uitnodigingen en in het kader van een enkelvoudige evaluatieprocedure.

Projectvoorstellen dienen op centraal niveau te worden beoordeeld en geselecteerd op basis van een onafhankelijke toetsing in het licht van duidelijk omschreven criteria voor subsidiabiliteit, selectie en gunning. De kerncriteria zijn wetenschappelijke excellentie, de kwaliteit van de uitvoering en het verwachte resultaat van het project. Deze kerncriteria krijgen concrete vorm in de uitnodiging tot het indienen van voorstellen. Er kunnen aanvullende criteria toegepast worden op voorwaarde dat zij vermeld worden in de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, niet discriminerend zijn en niet zwaarder wegen dan de kerncriteria.

Het BONUS-EESV zorgt ervoor dat elk ingediend voorstel wordt beoordeeld met de hulp van drie door het EESV op basis van de in Verordening (EG) nr. 1906/2006 vastgestelde criteria aangestelde onafhankelijke deskundigen. Elk projectvoorstel krijgt een score. De onafhankelijke deskundigen toetsen de projecten aan de beoordelingscriteria; per criterium wordt een score toegekend op een schaal van 0 tot 5, overeenkomstig de regels voor het indienen van voorstellen en de toepasselijke beoordelings-, selectie- en gunningsprocedures van het zevende kaderprogramma.

Het BONUS-EESV stelt geheel in overeenstemming met de resultaten van de onafhankelijke beoordeling een financieringslijst op. De rangschikking die door de onafhankelijke deskundigen is vastgesteld, is bindend voor de toewijzing van financiering uit de begroting van BONUS.

De aan de geselecteerde BONUS-projecten toegewezen subsidies worden administratief op centraal niveau beheerd onder de verantwoordelijkheid van het BONUS-EESV.

3.3. *Andere activiteiten*

Het BONUS-EESV is niet alleen belast met het beheer van BONUS zoals vastgesteld in punt 3.1 en 3.2, maar ook met de volgende taken:

- a) het regelmatig bijwerken van de strategische agenda voor onderzoek en de prioriteit van de onderzoeksthema's zodat rekening kan worden gehouden met opkomende behoeften en de resultaten van eerder uitgevoerde projecten en de in punt 2.2.2 bedoelde procedures voor een brede raadpleging van de belanghebbenden;
- b) het vergemakkelijken van de toegang tot unieke onderzoeksinfrastructuur en -faciliteiten voor transnationale, multidisciplinaire onderzoeksteams van de door BONUS gefinancierde projecten;
- c) het bevorderen van een doeltreffend raakvlak tussen wetenschap en beleid met het oog op een optimaal gebruik van de onderzoeksresultaten;
- d) het verzekeren van financiering door de deelnemende staten die na afloop van BONUS het voortbestaan van BONUS zonder uniale steun kan garanderen;
- e) het versterken van de samenwerking tussen de regionale milieuonderzoeksprogramma's en de betrokken wetenschappelijke gemeenschappen van de andere Europese zeebekkens;
- f) informatie- en verspreidingsactiviteiten;
- g) Het BONUS-EESV zal proactief de beste praktijken delen met de andere Europese regionale zeebekkens en ervoor zorgen dat deze ook goed tot op Europees niveau worden doorgegeven met het oog op harmonisatie en stroomlijning.

3.4. *Bijdragen tijdens de uitvoeringsfase*

De uitvoeringsfase van BONUS wordt medegefinancierd door de deelnemende staten en de Unie gedurende een periode van tenminste vijf jaar tot alle door BONUS gefinancierde projecten volledig zijn afgesloten, op voorwaarde dat de toezeggingen van de Unie tot en met 2013 worden nagekomen en dat alle rapporteringsverplichtingen ten aanzien van de Commissie worden nagekomen. De financiële bijdrage van de Unie voor de uitvoeringsfase is gelijk aan de contante bijdragen en de infrastructuurbijdragen in natura die de deelnemende staten voor de BONUS-projecten aan het BONUS-EESV ter beschikking stellen en de werkingskosten van het BONUS-EESV in de uitvoeringsfase. De werkingskosten mogen niet meer bedragen dan 5 miljoen EUR.

Het BONUS-EESV is de ontvanger en de beheerder van de financiële bijdrage van de Unie. Een deelnemende staat kan besluiten om zijn eigen nationale financiering te beheren en zijn contante bijdrage uitsluitend aan op centraal niveau geselecteerd nationaal onderzoek te besteden, dan wel om zijn contante bijdrage centraal door het BONUS-EESV te laten beheren.

De financiële bijdrage van de Unie, die is onderworpen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in de in artikel 5, lid 2, bedoelde jaarlijkse financiële overeenkomsten, wordt betaald nadat het bewijs is geleverd dat de deelnemende lidstaten hun contante bijdrage aan de BONUS-begunstigden of aan het BONUS-EESV hebben overgemaakt en infrastructuurbijdragen in natura voor BONUS-projecten ter beschikking hebben gesteld.

Het BONUS-EESV is verantwoordelijk voor het correcte gebruik van de BONUS-financiering door de begunstigen, dat wordt vastgesteld op basis van onafhankelijke financiële controles van de projecten die door of in opdracht van het BONUS-EESV worden uitgevoerd.

3.5. *Financiering van BONUS-projecten*

Onder voorbehoud van artikel 3, lid 3, onder f), dekt de financiering van BONUS-projecten tot 100 % van de subsidiabele kosten, die moeten worden berekend op basis van gemeenschappelijke subsidieregels en financieringspercentages, overeenkomstig de door het BONUS-EESV vastgestelde uitvoeringsbepalingen en de door de Commissie gesloten uitvoeringsovereenkomst.

BIJLAGE II

GOVERNANCE VAN BONUS

Het BONUS-EESV beheert het BONUS-programma via zijn secretariaat. Het BONUS-EESV heeft ten behoeve van BONUS de volgende structuren gecreëerd:

- a) een stuurgroep,
 - b) een secretariaat,
 - c) een adviesraad,
 - d) een forum voor sectoraal onderzoek, en
 - e) het forum voor projectcoördinatoren.
- a) *De stuurgroep* is de hoogste gezagsdrager van het BONUS-EESV, vormt het besluitvormings- en bestuursorgaan van het EESV en heeft de leiding over het secretariaat. Zij bestaat uit hooggeplaatste functionarissen van de financierings- en beheersinstellingen voor wetenschappelijk onderzoek die door de leden van het BONUS-EESV worden aangesteld. De groep wordt voorgezeten door een voorzitter en het voorzitterschap wordt volgens een jaarlijkse beurtrol door de leden van het BONUS-EESV waargenomen. De vorige, de huidige en de toekomstige voorzitter van de stuurgroep vormen samen het uitvoerend comité, dat het secretariaat bijstaat in strategisch belangrijke aangelegenheden. Aan de hand van door het secretariaat geformuleerde voorstellen legt de stuurgroep de strategische koers van BONUS vast, met inbegrip van beslissingen omtrent de omschrijving en de actualisering van BONUS, de planning voor de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, het begrotingsprofiel, de criteria voor subsidiabiliteit en selectie, de pool van evaluatoren, de goedkeuring van de rangschikking van de te financieren BONUS-projecten, de opvolging van de vooruitgang van de gefinancierde BONUS-projecten en het toezicht op de correcte en ordelijke werking van het secretariaat met betrekking tot BONUS.
- b) *Het secretariaat* wordt geleid door de uitvoerend directeur die de beslissingen van de stuurgroep uitvoert en die optreedt als de voornaamste vertegenwoordiger van BONUS ten overstaan van de Commissie en de nationale financieringsinstaties. Het secretariaat is verantwoordelijk voor de algemene coördinatie van en het algemene toezicht op de activiteiten van BONUS alsook voor de publicatie, evaluatie en het resultaat van de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen en de opvolging van de gefinancierde projecten, zowel uit contractueel als uit wetenschappelijk oogpunt; het brengt verslag uit aan de stuurgroep. Het secretariaat is ook verantwoordelijk voor de planning en organisatie van de raadplegingen van belanghebbenden en de adviesraad, zorgt ervoor dat de resultaten daarvan opgenomen worden in de strategische agenda voor onderzoek en bevordert doeltreffende raakvlakken tussen beleid en wetenschap.
- c) *De adviesraad* staat de stuurgroep en het secretariaat bij. Hij bestaat uit wetenschappers die op internationaal niveau hoog aanzien genieten, vertegenwoordigers van betrokken belanghebbenden, met inbegrip van bijvoorbeeld toerisme, hernieuwbare energiebronnen, visserij en aquacultuur, zeevervoer, biotechnologie en technologieproducenten en met inbegrip van vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en van maatschappelijke organisaties die bij deze sectoren betrokken zijn alsook uit andere geïntegreerde onderzoeksprogramma's met betrekking tot de Oostzee en andere Europese regionale zeeën. De adviesraad verstrekt onafhankelijk advies, verzorgt onafhankelijke begeleiding en formuleert onafhankelijke aanbevelingen met betrekking tot wetenschappelijke en beleidsgerelateerde problemen van BONUS; het betreft onder meer advies over de doelstellingen, de prioriteiten en de algemene koers van BONUS, manieren waarop de prestaties van BONUS alsook de verwezenlijking en de kwaliteit van de onderzoeksresultaten kunnen worden verbeterd, capaciteitsopbouw, netwerkvorming en de relevantie van de activiteiten voor de doelstellingen van BONUS. De raad draagt ook bij aan het gebruik en de verspreiding van de resultaten van BONUS.
- d) *Het forum voor sectoraal onderzoek* bestaat uit vertegenwoordigers van ministeries en andere actoren die betrokken zijn bij het onderzoek betreffende en de governance van het ecosysteem van de Oostzee. Het forum komt één keer per jaar bijeen voor een overlegvergadering tijdens welke de resultaten van BONUS en opkomende behoeften inzake onderzoek worden besproken vanuit het oogpunt van de besluitvorming. Het bevordert de integratie van het wetenschappelijk onderzoek in het volledige Oostzeegebied, met inbegrip van relevant, op sectoraal niveau gefinancierd onderzoek en het gebruik en de planning van gezamenlijke infrastructuren.
- e) *Het forum voor projectcoördinatoren* bestaat uit coördinatoren van projecten die door BONUS gefinancierd worden. Het forum helpt het secretariaat met de wetenschappelijke coördinatie van BONUS en met het integreren en samenvatten van de onderzoeksresultaten.

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) Nr. 863/2010 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 2010

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 967/2006 wat betreft de termijnen voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en voor de op deze suiker toe te passen heffing

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾, en met name artikel 134 en artikel 161, lid 3, juncto artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De termijnen voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en voor de toepassing van heffingen op deze suiker zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 967/2006 van de Commissie van 29 juni 2006 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 318/2006 van de Raad met betrekking tot de productie buiten het quotum in de sector suiker ⁽²⁾.

(2) Krachtens artikel 19, lid 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 967/2006 moeten fabrikanten die buiten het quotum geproduceerde hoeveelheden exporteren, de vereiste bewijzen van uitvoer aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat voorleggen vóór 1 april volgende op het verkoopseizoen waarin het overschot is geproduceerd.

(3) Wanneer bepaalde bestemmingen zijn uitgesloten voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en/of isoglucose, moeten de fabrikanten een bewijs van aankomst ter bestemming voorleggen overeenkomstig artikel 4 quater van Verordening (EG) nr. 951/2006

van de Commissie ⁽³⁾. Voor bepaalde bestemmingen blijkt het verzamelen van alle vereiste documenten aan te slepen. Daarom dient voor dergelijke gevallen de mogelijkheid te bestaan de termijn te verlengen.

(4) Wanneer de termijn voor voorlegging van de bewijzen ten uitvoer aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat wordt verlengd, dient de termijn waarbinnen de lidstaat het totale bedrag van de door de fabrikanten te betalen heffing moet meedelen, ook te worden aangepast, evenals de termijn waarbinnen de fabrikanten de heffing moeten betalen. De termijn waarbinnen de lidstaten de overschotten moeten vaststellen en aan de Commissie moeten meedelen, dient eveneens te worden gewijzigd.

(5) De artikelen 3, 4 en 19 van Verordening (EG) nr. 967/2006 moeten bijgevolg dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 967/2006 wordt als volgt gewijzigd:

1) Aan artikel 3, lid 2, wordt de volgende, tweede alinea toegevoegd:

„Voor lidstaten die gebruikmaken van de in artikel 19, lid 3, geboden mogelijkheid, gelden in plaats van de in de eerste alinea vastgestelde termijnen, de data 1 november, respectievelijk 1 december.”.

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 176 van 30.6.2006, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 178 van 1.7.2006, blz. 24.

2) Aan artikel 4, lid 3, wordt de volgende, tweede alinea toegevoegd:

„Voor lidstaten die gebruikmaken van de in artikel 19, lid 3, geboden mogelijkheid, geldt in plaats van de in de eerste alinea vastgestelde termijn, de datum 31 december.”.

3) Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a) het bepaalde in lid 2, onder c) ii), wordt vervangen door:

„ii) de in de artikelen 31 en 32 van Verordening (EG) nr. 376/2008 bedoelde documenten, en, met betrekking tot bestemmingen die zijn uitgesloten voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker

en/of isoglucose, de in artikel 4 quater van Verordening (EG) nr. 951/2006 bedoelde documenten, die nodig zijn voor het vrijgeven van de zekerheid;”.

b) het volgende lid 3 wordt toegevoegd:

„3. Met betrekking tot bestemmingen die zijn uitgesloten voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en/of isoglucose, kunnen de lidstaten op schriftelijk verzoek van de fabrikant de in lid 2, onder c), vastgestelde termijn van 1 april met maximaal zes maanden verlengen voor het voorleggen van de in lid 2, onder c) ii), bedoelde documenten.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2010.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

VERORDENING (EU) Nr. 864/2010 VAN DE COMMISSIE**van 29 september 2010****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit ⁽²⁾, en met name op artikel 138, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

Bij Verordening (EG) nr. 1580/2007 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XV, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 138 van Verordening (EG) nr. 1580/2007 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 september 2010.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2010.

*Voor de Commissie,
namens de voorzitter,*

Jean-Luc DEMARTY

*Directeur-generaal Landbouw en
plattelandontwikkeling*⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.⁽²⁾ PB L 350 van 31.12.2007, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	84,4
	MK	52,7
	TR	50,2
	ZZ	62,4
0707 00 05	TR	128,7
	ZZ	128,7
0709 90 70	TR	115,8
	ZZ	115,8
0805 50 10	AR	126,2
	CL	124,0
	EG	66,3
	IL	120,5
	MA	157,0
	TR	97,5
	UY	128,7
	ZA	102,7
	ZZ	115,4
0806 10 10	TR	118,2
	ZA	56,9
	ZZ	87,6
0808 10 80	AR	56,1
	AU	217,4
	BR	48,8
	CL	112,7
	CN	82,6
	NZ	95,9
	US	85,0
	ZA	82,8
	ZZ	97,7
0808 20 50	CN	81,6
	ZA	88,6
	ZZ	85,1
0809 30	TR	187,5
	ZZ	187,5
0809 40 05	BA	53,5
	IL	173,4
	MK	45,0
	ZZ	90,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

VERORDENING (EU) Nr. 865/2010 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 2010

tot vaststelling van de minimumverkoopprijs voor boter voor de zevende bijzondere inschrijving in het kader van de bij Verordening (EU) nr. 446/2010 geopende openbare inschrijving

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾, en met name artikel 43, onder j), juncto artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) nr. 446/2010 van de Commissie ⁽²⁾ is overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1272/2009 van de Commissie van 11 december 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de aankoop en de verkoop van landbouwproducten in het kader van de openbare interventie ⁽³⁾ een openbare inschrijving geopend voor de verkoop van boter.
- (2) Op grond van artikel 46, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1272/2009 moet de Commissie op basis van de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen inschrijvingen een minimumverkoopprijs vaststellen of besluiten geen minimumverkoopprijs vast te stellen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 2010.

- (3) Op grond van de voor de zevende bijzondere inschrijving ontvangen inschrijvingen moet een minimumverkoopprijs worden vastgesteld voor in Frankrijk opgeslagen boter, aangezien in die lidstaat slechts een zeer kleine hoeveelheid boter is opgeslagen. Voor boter die in andere lidstaten dan Frankrijk is opgeslagen, hoeft geen minimumverkoopprijs te worden vastgesteld.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de zevende bijzondere inschrijving in het kader van de bij Verordening (EU) nr. 446/2010 geopende openbare inschrijving voor de verkoop van in Frankrijk opgeslagen boter, waarvoor de termijn voor de indiening van inschrijvingen op 21 september 2010 is verstreken, wordt de minimumverkoopprijs vastgesteld op 356,00 EUR per 100 kg.

In het kader van die bijzondere inschrijving wordt geen minimumverkoopprijs vastgesteld voor boter die in andere lidstaten dan Frankrijk is opgeslagen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 september 2010.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en
plattelandontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 126 van 22.5.2010, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 349 van 29.12.2009, blz. 1.

BESLUITEN

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 27 september 2010

waarbij de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg worden gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 5 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2010/579/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

en diensten, de intracommunautaire verwerving van goederen en de invoer van goederen die voor de renovatie en het latere onderhoud van die brug zijn bestemd.

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij brieven, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op respectievelijk 15 oktober en 18 november 2009, hebben de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg verzocht om ter zake van de renovatie en het onderhoud van een grensbrug een maatregel te mogen toepassen die afwijkt van de bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG.

(2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 25 februari 2010 van het verzoek van de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg in kennis gesteld. Bij brief van 2 maart 2010 heeft de Commissie de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van hun verzoeken.

(3) Het doel van de maatregel bestaat erin, in overeenstemming met een overeenkomst tussen beide landen, een grensoverschrijdende brug over de Moezel en het desbetreffende bouwterrein aan te merken als volledig op het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg te zijn gelegen voor wat betreft de levering van goederen

(4) Zonder dergelijke maatregel zou moeten worden bepaald of de plaats van belastingheffing zich in de Bondsrepubliek Duitsland dan wel het Groothertogdom Luxemburg bevindt. Werkzaamheden aan de grensbrug die op Duits grondgebied worden uitgevoerd, zouden in Duitsland aan de btw moeten worden onderworpen, terwijl werkzaamheden op Luxemburgs grondgebied in Luxemburg aan de btw zouden moeten worden onderworpen. Bovendien overspant de brug een gemeenschappelijk bestuurd gebied (condominium) en is het niet mogelijk de daar verrichte werkzaamheden exclusief aan het grondgebied van een van beide lidstaten toe te rekenen en zo één enkele plaats van levering/dienst vast te stellen.

(5) Deze maatregel strekt er derhalve toe de heffing van de btw ter zake van de renovatie en het onderhoud van de brug in kwestie te vereenvoudigen.

(6) De derogatie zal geen negatieve gevolgen hebben voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 5 van Richtlijn 2006/112/EG worden de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg gemachtigd om de bestaande grensbrug over de Moezel, die de Duitse Bundesstrasse B419 met de Luxemburgse hoofdweg N1 tussen Wellen en Grevenmacher verbindt, en het desbetreffende bouwterrein aan te merken als volledig op het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg te zijn gelegen voor wat betreft de levering van goederen en diensten, de intracommunautaire verwerving van goederen en de invoer van goederen die voor de renovatie en het latere onderhoud van die brug zijn bestemd.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland en het Groothertogdom Luxemburg.

Gedaan te Brussel, 27 september 2010.

Voor de Raad

De voorzitter

K. PEETERS

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 27 september 2010

waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(2010/580/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 29 januari 2010, heeft het Koninkrijk der Nederlanden verzocht om in de confectie-industrie bijzondere belastingmaatregelen te mogen toepassen, waartoe het reeds eerder bij Beschikking 2007/740/EG ⁽²⁾ voor een beperkte periode machtiging had verkregen.
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 25 februari 2010 van het verzoek van het Koninkrijk der Nederlanden in kennis gesteld. Bij brief van 2 maart 2010 heeft de Commissie het Koninkrijk der Nederlanden meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) De maatregel zou het Koninkrijk der Nederlanden ertoe machtigen om in de confectie-industrie een regeling toe te passen waarbij de verplichting tot afdracht van de btw van de onderaannemer naar het confectiebedrijf (de aannemer) wordt verlegd. Dit zou neerkomen op een verleggingsregeling die enkel wordt toegepast op operaties die in een vroeg stadium in de handelsketen plaatsvinden, en de regeling zou derhalve niet gelden voor handelaren die aan de eindconsument verkopen. De procedure heeft tot doel fraude van specifieke aard in de binnenlandse productiemarkt te bestrijden.

(4) Dergelijke regelingen hebben in het verleden hun waarde bewezen bij de voorkoming van fraude in een sector waarin de inning van de btw wordt bemoeilijkt doordat de activiteiten van onderaannemers moeilijk in kaart te brengen en te controleren zijn. De gevraagde maatregel moet derhalve worden beschouwd als een maatregel ter voorkoming van bepaalde vormen van belastingfraude en -ontwijking in de confectie-industrie.

(5) De plaats waar confectiekledij wordt vervaardigd, wordt mede bepaald door de hoogte van de arbeidskosten en onderaannemers verplaatsen zich gemakkelijk van het ene naar het andere land. Daarom was in Beschikking 2007/740/EG bepaald dat het Koninkrijk der Nederlanden het effect van deze factoren op de doeltreffendheid van de derogatie moest monitoren en evalueren en de Commissie uiterlijk op 31 juli 2009 een verslag diende voor te leggen.

(6) Uit dit verslag blijkt dat het effect op fraude aanzienlijk is verminderd en dat het aantal confectiebedrijven dat in aanmerking komt voor de verleggingsregeling onder Beschikking 2007/740/EG gestaag is afgenomen als gevolg van de derogatiemaatregel en ontwikkelingen op de internationale markt. De confectie-industrie in het Koninkrijk der Nederlanden wordt dus geleidelijk weer stabiel.

(7) Opdat dit proces zich zou kunnen voltooien, heeft het Koninkrijk der Nederlanden verzocht om een verlenging van de maatregel voor een beperkte periode en tegelijkertijd aangekondigd dat een definitieve beslissing over een eventuele afschaffing van de maatregel in 2011 zou worden genomen. Het is derhalve passend de derogatie te verlenen tot 31 december 2012.

(8) Indien het Koninkrijk der Nederlanden een verdere verlenging van de derogatiemaatregel na 2012 alsnog noodzakelijk acht, dient het de Commissie uiterlijk op 1 april 2012 een nieuw evaluatieverslag tezamen met het desbetreffende verzoek om verlenging voor te leggen.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ Beschikking van de Raad van 13 november 2007 waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 300 van 17.11.2007, blz. 71).

(9) De derogatie zal geen negatieve gevolgen hebben voor de eigen middelen uit de btw van de Europese Unie en is evenmin van invloed op het in het stadium van het eindverbruik in rekening gebrachte belastingbedrag,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG wordt het Koninkrijk der Nederlanden gemachtigd tot en met 31 december 2012 in de confectie-industrie een regeling toe te passen waarbij de verplichting tot afdracht van de btw van de onderaannemer naar het confectiebedrijf (de aannemer) wordt verlegd.

Artikel 2

Indien het Koninkrijk der Nederlanden een verzoek tot verlenging van de maatregel na 2012 indient, gaat het verzoek vergezeld van een verslag aan de Commissie, waarin met name wordt onderzocht hoe doeltreffend de maatregel is en in welke mate onderaannemers in de confectie-industrie zich naar andere landen hebben verplaatst; het verzoek wordt uiterlijk op 1 april 2012 ingediend.

Artikel 3

Dit besluit wordt van kracht op de dag van kennisgeving.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2010.

Artikel 4

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 27 september 2010.

Voor de Raad

De voorzitter

K. PEETERS

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 27 september 2010

waarbij de Republiek Polen wordt gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 26, lid 1, onder a), en artikel 168 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2010/581/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 16 november 2009, heeft Polen verzocht om machtiging tot toepassing van een bijzondere maatregel die afwijkt van de bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG met betrekking tot het recht op aftrek van de voorbelasting („de bijzondere maatregel”).
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 14 december 2009 van het Poolse verzoek in kennis gesteld. Bij brief van 17 december 2009 heeft de Commissie Polen meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) Polen hanteert een beperking van de aftrek van btw voor personenauto's. Sommige motorvoertuigen die geen personenauto's zijn, zijn echter zodanig ontworpen dat zij even zo goed voor privé- als voor bedrijfsdoeleinden kunnen worden gebruikt.
- (4) Momenteel dient een belastingplichtige die voornemens is een voertuig dat geen personenauto is en waarvoor hij de btw op de aankoop, verwerving binnen de Unie, invoer, huur of leasing geheel of gedeeltelijk heeft afgetrokken, voor privédoeleinden te gebruiken, btw over dat gebruik te voldoen. Het is evenwel niet eenvoudig voor de belastingplichtige om de precieze omvang van dit privégebruik te bepalen, noch voor de belastingdienst om controle daarop uit te oefenen.

(5) Om de belastinginning te vereenvoudigen en om belastingfraude en -ontwijking te voorkomen, verzoekt Polen om een derogatie op grond waarvan het recht op btw-aftrek ter zake van motorvoertuigen die geen personenauto's zijn en die zowel voor privé- als voor bedrijfsdoeleinden kunnen worden gebruikt, kan worden beperkt tot 60 % van de btw op de aankoop, verwerving binnen de Unie, invoer, huur of leasing, met een maximumbedrag van 6 000 PLN, met het oog op de voorkoming van een overdreven aftrek van btw op luxeauto's, waarvan kan worden verwacht dat zij meer voor privédoeleinden worden gebruikt. De belastingplichtige hoeft dan ook niet langer btw over het privégebruik van het voertuig te voldoen.

(6) De bijzondere maatregel geldt uitsluitend voor motorvoertuigen die geen personenauto's zijn met een maximaal laadvermogen van meer dan 500 kg en een toegestaan maximumgewicht van 3,5 ton. Voertuigen die zijn ingericht voor bepaalde diensten, zoals wegenwachtvoertuigen, lijkwagens en laadvoertuigen, en voertuigen voor de wederverkoop of verhuur vallen niet onder de derogatie.

(7) De machtiging geldt voor een beperkte periode en vervalt op 31 december 2013. Op basis van de ervaring die in de tussentijd wordt opgedaan, kan worden geëvalueerd of de derogatie nog langer gerechtvaardigd is.

(8) De derogatie heeft geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 168 van Richtlijn 2006/112/EG wordt de Republiek Polen gemachtigd het recht op aftrek van de btw op de aankoop, verwerving binnen de Unie, invoer, huur of leasing van motorvoertuigen die geen personenauto's zijn te beperken tot 60 %, met een maximumbedrag van 6 000 PLN.

Deze beperking geldt uitsluitend voor voertuigen met een maximaal laadvermogen van meer dan 500 kg en een toegestaan maximumgewicht van 3,5 ton.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

Artikel 2

Artikel 1 is niet van toepassing op de volgende categorieën van voertuigen:

- a) voertuigen die aangekocht zijn met het oog op wederverkoop, verhuur of leasing;
- b) voertuigen die volgens de criteria van de belastingregels beschouwd kunnen worden als voertuigen die in principe bestemd zijn voor het vervoer van goederen;
- c) voertuigen die ingericht zijn voor bepaalde diensten;
- d) voertuigen die ingericht zijn voor het vervoer van ten minste 10 personen, de bestuurder daaronder begrepen.

Artikel 3

In afwijking van artikel 26, lid 1, onder a), van Richtlijn 2006/112/EG wordt de Republiek Polen gemachtigd het gebruik van een voertuig waarop de in artikel 1 van dit besluit

bedoelde beperking van toepassing is, voor de privédoeleinden van een belastingplichtige of van zijn personeel, of, meer in het algemeen, voor andere dan bedrijfsdoeleinden, niet gelijk te stellen aan een dienst verricht onder bezwarende titel.

Artikel 4

Dit besluit wordt van kracht op de dag van kennisgeving.

Het vervalt op 31 december 2013.

Artikel 5

Dit besluit is gericht tot de Republiek Polen.

Gedaan te Brussel, 27 september 2010.

Voor de Raad

De voorzitter

K. PEETERS

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 27 september 2010

waarbij de Franse Republiek en de Italiaanse Republiek worden gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 5 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2010/582/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brieven, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 19 juni 2009 en 19 november 2009 hebben respectievelijk Italië en Frankrijk verzocht om machtiging tot toepassing van een bijzondere belastingmaatregel ter zake van de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de bestaande wegtunnel onder de Tendapas alsook de bouw, de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van een nieuwe tunnel die parallel loopt aan de bestaande tunnel („de maatregel”).
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 14 december 2009 van het verzoek van Frankrijk en Italië in kennis gesteld. Bij brief van 17 december 2009 heeft de Commissie Frankrijk en Italië meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van hun verzoek.
- (3) De wegtunnel onder de Tendapas vormt een vaste wegverbinding tussen Frankrijk en Italië. In een op 12 maart 2007 door deze twee lidstaten bereikte overeenkomst werd Italië belast met de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de bestaande tunnel alsook de bouw, de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van een nieuwe tunnel, die — zodra hij is voltooid — zal worden gebruikt voor verkeer in de tegenovergestelde richting van de bestaande tunnel.
- (4) Als gevolg van de maatregel zullen het volledige terrein van de bestaande tunnel alsook het terrein en de bouwplaats van de nieuwe tunnel worden geacht te zijn gelegen op het grondgebied van Italië wat betreft goederenleveringen, diensten, intracommunautaire verwervingen van goederen en invoer bestemd voor de bouw, de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de twee

tunnels. Zonder deze maatregel zou, overeenkomstig het territorialiteitsbeginsel, voor iedere prestatie afzonderlijk moeten worden bepaald of de heffing in Frankrijk dan wel in Italië geschiedt.

- (5) De maatregel strekt er derhalve toe de heffing van de btw ter zake van de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de bestaande tunnel alsook van de bouw, de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de nieuwe tunnel te vereenvoudigen.
- (6) De derogatie heeft geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 5 van Richtlijn 2006/112/EG worden de Franse Republiek en de Italiaanse Republiek gemachtigd het volledige terrein van de bestaande wegtunnel onder de Tendapas en het bouwterrein van de nieuwe wegtunnel onder de Tendapas die parallel zal lopen aan de bestaande tunnel, te zijn gelegen op het grondgebied van Italië voor wat betreft goederenleveringen, diensten, intracommunautaire verwervingen en invoer bestemd voor de bouw en nadien de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de nieuwe tunnel alsook voor de exploitatie, het onderhoud en de veiligheid van de bestaande tunnel.

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag van kennisgeving.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de Franse Republiek en de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 27 september 2010.

Voor de Raad
De voorzitter
K. PEETERS

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 27 september 2010

waarbij Roemenië wordt gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2010/583/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 23 september 2009, heeft Roemenië verzocht om machtiging tot toepassing van een bijzondere maatregel die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EEG.
- (2) Bij brief van 14 december 2009 heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG de overige lidstaten van het verzoek van Roemenië in kennis gesteld. Bij brief van 17 december 2009 heeft de Commissie Roemenië meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) Krachtens artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG is de belastingplichtige die goederen levert of diensten verricht, in de regel ook de persoon die tot voldoening van de btw is gehouden. De door Roemenië gevraagde derogatie strekt ertoe in twee specifieke gevallen de ontvanger van goederenleveringen of diensten aan te merken als de persoon die over deze prestaties de btw moet voldoen. Het eerste geval slaat op de situatie waarbij belastingplichtigen houtproducten leveren zoals omschreven in de nationale wetgeving, het tweede geval op de situatie waarbij goederen worden geleverd of diensten worden verricht door belastingplichtigen, met uitzondering van detailhandelaren, die zich in een insolventieprocedure bevinden.
- (4) Vaak verhinderen financiële problemen dat insolvente bedrijven de btw die zij voor hun prestaties hebben ontvangen, aan de bevoegde autoriteiten afdragen. De ontvanger van de goederen of diensten in kwestie kan de niet-afgedragen btw in beginsel echter wel in aftrek brengen.

(5) Aangezien het voor detailhandelaren moeilijk is om de btw-status van hun afnemers op de plaats van verkoop vast te stellen, zal de verleggingsregeling niet gelden voor handelaren die zich in een insolventieprocedure bevinden.

(6) In Roemenië doen zich ook problemen voor op de houtmarkt, die het gevolg zijn van het specifieke karakter van deze markt en het soort bedrijven dat erop actief is. Het betreft hier een groot aantal kleine bedrijven, waarop de Roemeense autoriteiten moeilijk controle kunnen uitoefenen. De meest gebruikelijke vorm van fraude bestaat erin dat bedrijven een factuur afgeven voor de leveringen die zij verrichten, maar vervolgens verdwijnen zonder de btw te voldoen, terwijl de afnemer over een geldige factuur beschikt om de voorbelasting in aftrek te brengen.

(7) Door in het geval van de levering van houtproducten door belastingplichtigen en in het geval van de levering van goederen en het verrichten van diensten door belastingplichtigen, met uitzondering van detailhandelaren, die zich in een insolventieprocedure bevinden, de ontvanger als de tot voldoening van de btw gehouden persoon aan te wijzen, maakt de derogatie een einde aan de geconstateerde problemen zonder dat wordt geraakt aan het verschuldigde btw-bedrag. Hierdoor worden bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking voorkomen.

(8) De maatregel staat in verhouding tot de beoogde doelstellingen, omdat deze geen algemene strekking heeft, maar slechts geldt voor specifieke handelingen en sectoren waarbij zich aanzienlijke problemen voordoen op het gebied van de belastingheffing of ingevolge belastingfraude of -ontwijking.

(9) De machtiging moet worden beperkt in de tijd tot en met 31 december 2013. Op basis van de ervaring die in de tussentijd wordt opgedaan, kan worden geëvalueerd of de derogatie nog langer gerechtvaardigd is.

(10) De derogatie heeft geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG wordt Roemenië tot en met 31 december 2013 gemachtigd om de belastingplichtige ontvanger van de in artikel 2 van dit besluit bedoelde goederen en diensten aan te wijzen als de tot voldoening van de btw gehouden persoon.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde derogatie geldt voor:

- a) de levering door belastingplichtigen van houtproducten, waaronder hout op stam, rond of gekleefd werkhout, brandhout, timmerhoutproducten, alsook gekantrecht of verspaand hout en ruw hout, bewerkt of halfbewerkt hout;
- b) de levering van goederen of het verrichten van diensten door belastingplichtigen, met uitzondering van detailhandelaren, die zich in een insolventieprocedure bevinden.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot Roemenië.

Gedaan te Brussel, 27 september 2010.

Voor de Raad
De voorzitter
K. PEETERS

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 27 september 2010

waarbij de Republiek Letland wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 287 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2010/584/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 291, lid 2,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾ („de btw-richtlijn”), en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 17 februari 2010, heeft Letland verzocht om machtiging tot toepassing van een maatregel die afwijkt van artikel 287, punt 10, van de btw-richtlijn, ten einde belastingplichtigen met een jaaromzet van niet meer dan 50 000 EUR van de btw te mogen vrijstellen („de maatregel”). Door de maatregel zullen deze belastingplichtigen van sommige of alle in de hoofdstukken 2 tot en met 6 van titel XI van de btw-richtlijn vastgestelde btw-verplichtingen worden ontheven.
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van de btw-richtlijn heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 4 mei 2010 van het verzoek van Letland in kennis gesteld. Bij brief van 7 mei 2010 heeft de Commissie Letland meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) Krachtens titel XII van de btw-richtlijn mogen de lidstaten al een bijzondere regeling voor kleine ondernemingen toepassen. De maatregel wijkt slechts af van titel XII van de btw-richtlijn in die zin dat er een hoger drempelbedrag wordt bepaald voor de jaaromzet van belastingplichtigen dan het drempelbedrag voor de bijzondere regeling dat Letland thans krachtens artikel 287, punt 10, van de btw-richtlijn mag hanteren, namelijk 17 200 EUR.
- (4) Een hoger drempelbedrag voor de bijzondere regeling kan de btw-verplichtingen voor de kleinste ondernemingen aanzienlijk verminderen; aangezien de bijzondere regeling voor belastingplichtigen facultatief is, kunnen ondernemingen evenwel nog altijd voor het normale btw-stelsel kiezen.

(5) De Commissie heeft in haar richtlijnvoorstel ter vereenvoudiging van de btw-verplichtingen van 29 oktober 2004 ⁽²⁾ bepalingen opgenomen die de lidstaten de mogelijkheid moesten bieden om het plafond voor de jaaromzet waaronder btw-vrijstelling kan worden verleend, vast te stellen op een jaarlijks herzienbaar bedrag van maximaal 100 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid. Het verzoek van Letland is in overeenstemming met dit voorstel.

(6) De derogatie zal geen gevolgen hebben voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 287, punt 10, van Richtlijn 2006/112/EG wordt de Republiek Letland gemachtigd btw-vrijstelling toe te kennen aan belastingplichtigen met een jaaromzet die ten hoogste gelijk is aan de tegenwaarde van 50 000 EUR in de nationale munteenheid tegen de op de dag van toetreding tot de Europese Unie geldende omrekeningskoers.

Artikel 2

Dit besluit wordt van toepassing op de dag van kennisgeving ervan.

Het verstrijkt ofwel op de datum van inwerkingtreding van een richtlijn houdende wijziging van de drempelbedragen voor de jaaromzet waaronder belastingplichtigen in aanmerking kunnen komen voor een vrijstelling van de btw, ofwel op 31 december 2013, indien deze datum eerder valt.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de Republiek Letland.

Gedaan te Brussel, 27 september 2010.

Voor de Raad
De voorzitter
K. PEETERS

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 24 van 29.1.2005, blz. 8.

III

(Andere handelingen)

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

BESCHIKKING VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

Nr. 43/10/COL

van 10 februari 2010

tot wijziging van de lijst van punt 39 van deel 1.2 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst waarin een lijst is vastgesteld van de grensinspectieposten in IJsland en Noorwegen die zijn erkend voor de veterinaire controles van dieren en dierlijke producten uit derde landen en tot intrekking van Beschikking 301/08/COL van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA van 21 mei 2008

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

Gezien de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name artikel 109 en Protocol nr. 1,

Gezien de Overeenkomst tussen de EVA-Staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie, en met name artikel 5, lid 2, onder d), en Protocol nr. 1,

Gezien punt 4 B, onder 1) en 3), en punt 5, onder b), van de inleiding van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst,

Gezien het in punt 1.1.4 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst bedoelde besluit (Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht), als gewijzigd en aangepast aan de EER-overeenkomst, en met name artikel 6, lid 2,

Gezien het in punt 1.1.5 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst bedoelde besluit (Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG), als gewijzigd en aangepast aan de EER-overeenkomst, en met name artikel 6, lid 4,

Gezien het in punt 1.2.111 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst bedoelde besluit (Beschikking 2001/812/EG van de Commissie van 21 november 2001 tot vaststelling van

de voorwaarden voor de erkenning van grensinspectieposten belast met veterinaire controles van producten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht), als gewijzigd, en met name artikel 3, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

Bij Beschikking 301/08/COL van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA van 21 mei 2008 werd Beschikking 378/07/COL van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA van 12 september 2007 ingetrokken en werd een nieuwe lijst vastgesteld van grensinspectieposten in IJsland en Noorwegen die erkend zijn voor de veterinaire controles van dieren en dierlijke producten uit derde landen.

De regering van Noorwegen heeft verzocht de goedkeuring voor gekoelde producten -HC-T(1)(2)(3)- van de grensinspectiepost in *Honningsvåg* (onder BIP *Honningsvåg Port*) te schrappen uit de lijst van punt 39 van deel 1.2 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst en te vervangen door goedkeuring voor uitsluitend bevroren producten -HC-T(FR)(1)(2)(3)-.

De regering van Noorwegen heeft verzocht de grensinspectieposten *Harøysund* (onder BIP *Kristiansund Port*) en *Vannøy* (onder BIP *Tromsø Port*) te schrappen uit de lijst van punt 39 van deel 1.2 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst.

De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA heeft bij Beschikking 494/09/COL de zaak voorgelegd aan het Veterinair Comité van de EVA, dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA bijstaat. De maatregelen waarin deze beschikking voorziet, zijn in overeenstemming met het advies van het Veterinair Comité van de EVA, dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA bijstaat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

De veterinaire controles van levende dieren en dierlijke producten uit derde landen die in IJsland en Noorwegen worden binnengebracht, worden door de bevoegde nationale autoriteiten verricht in de erkende grensinspectieposten die in de lijst in de bijlage bij deze beschikking zijn opgenomen.

Artikel 2

Beschikking nr. 301/08/COL van de Toezichhoudende Autoriteit van de EVA van 21 mei 2008 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op 10 februari 2010.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot IJsland en Noorwegen.

Artikel 5

Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek.

Gedaan te Brussel, 10 februari 2010.

Voor de Toezichhoudende Autoriteit van de EVA

Per SANDERUD
Voorzitter

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Lid van het College

BIJLAGE

LIJST VAN ERKENDE GRENSINSPECTIEPOSTEN

Land: IJsland

1	2	3	4	5	6
Akureyri	IS AKU 1	P		HC-T(1)(2)(3), NHC(16)	
Hafnarfjörður	IS HAF 1	P		HC(1)(2)(3), NHC-NT(2)(6)(16)	
Húsavík	IS HUS 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ísafjörður	IS ISA 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Keflavík Airport	IS KEF 4	A		HC(1)(2)(3)	O(15)
Reykjavík Eimskip	IS REY 1a	P		HC(1)(2)(3), NHC-NT (2)(6)(16)	
Reykjavík Samskip	IS REY 1b	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3), NHC-NT(2)(6)(16)	
Þorlákshöfn	IS THH 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(6), NHC-NT(6)	

Land: Noorwegen

1	2	3	4	5	6
Borg	NO BRG 1	P		HC, NHC	E(7)
Båtsfjord	NO BJF 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Egersund	NO EGE 1	P		HC-NT(6), NHC-NT(6)(16)	
Hammerfest	NO HFT 1	P	Rypefjord	HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Honningsvåg	NO HVG 1	P	Honningsvåg	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Gjesvær	HC-T(1)(2)(3)	
Kirkenes	NO KKN 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Kristiansund	NO KSU 1	P	Kristiansund	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3) HC-NT(6), NHC-NT(6)	
Måløy	NO MAY 1	P	Gotteberg	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Trollebø	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
Oslo	NO OSL 1	P		HC, NHC	
Oslo	NO OSL 4	A		HC, NHC	U, E, O
Sortland	NO SLX 1	P	Melbu	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Sortland	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Storskog	NO STS 3	R		HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5	6
Tromsø	NO TOS 1	P	Bukta	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Solstrand	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Vadsø	NO VOS 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ålesund	NO AES 1	P	Breivika	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Ellingsøy	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Skutvik	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	

1 = Naam

2 = Traces-code

3 = Aard

A = Luchthaven

F = Spoorweg

P = Zeehaven

R = Weg

4 = Inspectiecentrum

5 = Producten

HC = Producten voor menselijke consumptie

NHC = Andere producten

NT = Geen temperatuurvereisten

T = Bevroren/gekoelde producten

T(FR) = Bevroren producten

T(CH) = Gekoelde producten

6 = Levende dieren

U = Hoefdieren: runderen, varkens, schapen, geiten, wilde en gedomesticeerde eenhoevigen

E = Geregistreerde paardachtigen als omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad

O = Andere dieren

5-6 = Bijzondere opmerkingen

(1) = Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 19, lid 3, van Richtlijn 97/78/EG van de Raad

(2) = Uitsluitend verpakte producten

(3) = Uitsluitend visserijproducten

(4) = Uitsluitend dierlijke eiwitten

(5) = Uitsluitend wol, huiden en vellen

(6) = Uitsluitend vloeibare vetten, oliën en visolie

(7) = IJslandse pony's (enkel van april tot oktober)

(8) = Uitsluitend paardachtigen

(9) = Uitsluitend tropische vissen

(10) = Uitsluitend katten, honden, knaagdieren, haasachtigen, levende vissen, reptielen en vogels (met uitzondering van loopvogels)

(11) = Uitsluitend onverpakte diervoeders

(12) = Voor (U) in het geval van eenhoevigen, uitsluitend naar een dierentuin verzonden dieren; en voor (O) uitsluitend eendagskuikens, vissen, honden, katten, insecten of andere naar een dierentuin verzonden dieren

(13) = Nagylak HU: dit is een grensinspectiepost (voor producten) en een doorlaatpost (voor levende dieren) aan de Hongaars-Roemeense grens waar zowel voor producten als voor levende dieren overgangmaatregelen gelden zoals overeengekomen en neergelegd in het Toetredingsverdrag. Zie Beschikking 2003/630/EG van de Commissie

(14) = Aangewezen voor doorvoer door de Europese Gemeenschap van partijen van bepaalde producten van dierlijke oorsprong voor menselijke consumptie, bestemd voor of afkomstig uit Rusland, overeenkomstig de specifieke procedures van de relevante communautaire wetgeving

(15) = Uitsluitend aquacultuurdieren

(16) = Uitsluitend vismeel

III *Andere handelingen*

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

- ★ **Beschikking van de Toezichhoudende Autoriteit van de EVA nr. 43/10/COL van 10 februari 2010 tot wijziging van de lijst van punt 39 van deel 1.2 van hoofdstuk I van bijlage I bij de EER-overeenkomst waarin een lijst is vastgesteld van de grensinspectieposten in IJsland en Noorwegen die zijn erkend voor de veterinaire controles van dieren en dierlijke producten uit derde landen en tot intrekking van Beschikking 301/08/COL van de Toezichhoudende Autoriteit van de EVA van 21 mei 2008** 30

Abonnementsprijzen 2010 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + cd-rom (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, cd-rom (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), cd-rom, verschijnt twee keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige cd-rom.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

In 2010 worden cd-formaten vervangen door dvd-formaten.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

NL